

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/519/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711206401
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5711206401.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom X. č. XX, právne zastúpený spoločnosťou URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého č. 17, IČO: 36 646 181, proti odporcovi: Klub chovateľov a priateľov nemeckých dôg, so sídlom Tesáre č. 242, 956 21 Jacovce, IČO: 35 983 663, zastúpený advokátom JUDr. Robertom Bockaničom, so sídlom B., Q.. X, o preskúmanie zákonnosti uznesenia mimoriadnej členskej schôdze, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/105/2011-273 zo dňa 9. apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 9C/105/2011-273 zo dňa 9. apríla 2015 potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov uznesenie odporcu zo dňa 21.5.2011 ako nezákonné.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na právny názor vyslovený v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.6.2014, sp. zn. 6Co/27/2014 a keďže následne nedošlo k zmene skutkového a právneho stavu, okresný súd rozhodol v súlade s argumentáciou odvolacieho súdu.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že stanovы občianskeho združenia sú súkromnoprávnym dokumentom, ktorých obsahom však nemusí byť riešenie všetkých situácií v činnosti združenia, čo sa v plnej miere prejavilo pri zvolávaní a uskutočnení mimoriadnej členskej schôdze odporcu dňa 21.5.2011. V súvislosti so zvolaním a následným konaním mimoriadnej členskej schôdze nedošlo k priamemu porušeniu žiadneho z ustanovení stanov. V danej chvíli bolo z pohľadu veľkej časti členskej základne potrebné riešiť alarmujúcu situáciu u odporcu, ktorého orgány nefungovali, a preto nebola zabezpečená jeho riadna činnosť. Odvolateľ zdôraznil, že stanovы rozlišovali inštitúty riadnej a mimoriadnej členskej schôdze, ktorých účely sa líšia. Mimoriadna členská schôdza slúži na to, aby bolo možné promptne riešiť dôležité situácie u odporcu a prijímať rozhodnutia a opatrenia potrebné na jeho riadnu existenciu aj počas krízových situácií. Odvolateľ nesúhlasil s primeraným použitím ustanovení o riadnej členskej schôdze aj na mimoriadnu členskú schôdzu. Zo znenia stanov nevyplýva, že o zvolanie mimoriadnej členskej schôdze by mal byť požiadaný práve výbor odporcu. Poukázal na situáciu, kedy by v prípade neobsadenia výboru nikdy nebolo možné zvolať mimoriadnu členskú schôdzu. Na podporu svojho názoru poukázal na obsah bodu 6.1.4 stanov, podľa ktorého k zvolaniu mimoriadnej členskej schôdze dôjde aj vtedy, „ak o zvolaní rozhodne výbor klubu“. Ak by bol iba výbor oprávnený zvolať mimoriadnu členskú schôdzu, strácali by uvedené slová zmysel. Odvolateľ nesúhlasil s názorom, že

s návrhom na zvolanie mimoriadnej členskej schôdze bolo nevyhnutné sa najprv obrátiť na výbor. Keďže stanovky neriešia presne, ktorý subjekt zvoláva mimoriadnu členskú schôdzu, členovia požiadali o jej zvolanie p. A., člena kontrolnej a revíznej komisie, do pôsobnosti ktorej patrí okrem iného aj dodržiavanie stanov klubu. V danom čase neexistoval orgán, ktorý by bol spôsobilý zvolať mimoriadnu členskú schôdzu. Navrhovateľ tiež nesúhlasil so závermi okresného súdu, ktorý argumentoval, že dôvod, pre ktorý bola zvolaná mimoriadna členská schôdza musí byť totožný s obsahom toho, čo sa na nej prejednálo. Stanovky neuvádzajú spôsob prezentovania kontrolných zistení (ktoré by mali byť dôvodom pre odvolanie člena orgánu odporcu) a nepredpisujú spôsob ich zaznamenania. Pokiaľ aj došlo pri postupe odporcu k istým formálnym pochybeniam, ich závažnosť nebola tak významná, aby mohla viesť k zrušeniu dotknutého uznesenia členskej schôdze.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že odvolací súd vyjadril svoje stanovisko k vzniknutým formálnym nedostatkom pri zvolávaní mimoriadnej členskej schôdze už v uznesení 6Co/27/2014 zo dňa 30. júna 2014, pričom nevidel dôvod odchyliť sa od skôr formulovanej argumentácie.

Žiada sa naviac uviesť, že odporca ako súkromnoprávny subjekt reguluje svoje fungovanie samostatne s cieľom naplňovať predmet svojej činnosti, avšak táto samostatnosť môže byť predmetom prieskumu tak, ako to formuluje ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. K zrušeniu uznesenia občianskeho združenia môže súd pristúpiť vo výnimočných prípadoch, kedy nedodržanie zákona či vnútorných predpisov dosiahli takú intenzitu, že znamenali porušenia individuálnych práv navrhovateľa, k čomu zjavne došlo aj v posudzovanej veci. Procesné nedostatky pri zvolávaní mimoriadnej členskej schôdze, na ktoré už skôr poukázal krajský súd a následne aj súd prvého stupňa, nepreukázanie výsledkov kontrolných zistení majúcich za následok odvolanie navrhovateľa z funkcie predsedu výboru odporcu i jeho vylúčenie z Klubu chovateľov a priateľov nemeckých dŕg boli podstatnými dôvodmi pre konštatovanie neplatnosti uznesenia odporcu a museli viesť k jeho zrušeniu. Tvrdenia odvolateľa formulované v opravnom prostriedku neboli spôsobilé nijako zmeniť názor odvolacieho súdu na nedostatky prijatého uznesenia i procesného postupu, ktorý mu predchádzal; práve naopak, ich bagatelizovanie považoval krajský súd za nenáležité.

O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože o nich rozhodne prvostupňový súd (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.